

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy o drogach publicznych
oraz niektórych innych ustaw
(druk nr 281)**

I. Cel i przedmiot ustawy

Zasadniczym celem opiniowanej ustawy jest wdrożenie do polskiego porządku prawnego postanowień dyrektywy 2006/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. zmieniającej dyrektywę 1999/62/WE w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (Dz. Urz. UE L 157 z 09.06.2006, str. 8).

Wdrażana dyrektywa harmonizuje warunki dotyczące pobierania opłat winietowych i opłat typu myto za korzystanie z dróg od pojazdów ciężarowych na terytorium państw członkowskich.

Główne zmiany w ustawie o drogach publicznych związane są z wprowadzeniem regulacji, których celem jest zastąpienie systemu ryczałtowych opłat za przejazd pojazdu samochodowego po drogach krajowych (tzw. "system winietowy") systemem opłat za przejazd w wysokości zależnej od ilości przejechanych kilometrów (tzw. "opłata elektroniczna").

Opłata elektroniczna pobierana będzie za przejazd po drogach krajowych lub ich odcinkach, które zostaną określone w rozporządzeniu Rady Ministrów. W dodawanych przepisach wskazuje się kategorie pojazdów w celu określenia stawki opłaty elektronicznej. Stawka tej opłaty nie będzie mogła być wyższa niż 2 zł za przejazd kilometra drogą krajową oraz nie będzie mogła przekroczyć stawki tej opłaty obliczonej metodą obliczania maksymalnej stawki, która będzie określona w rozporządzeniu Rady Ministrów (ustalona w rozporządzeniu stawka opłaty będzie uwzględniała m.in. koszty budowy i eksploatacji drogi krajowej).

Opłatę elektroniczną będzie pobierał Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad. Stanowiąc ona będzie przychód Krajowego Funduszu Drogowego. Uiszczanie opłaty elektronicznej następować będzie w systemie elektronicznego poboru opłat. W ustawie określono podmioty, które będą odpowiedzialne za przygotowanie, wdrożenie, budowę lub eksploatację tego systemu, w tym również odpowiedzialne za pobór opłaty elektronicznej oraz podmioty uprawnione do kontroli prawidłowości uiszczania takich opłat.

Zmiany w ustawie o drogach publicznych polegają również na dodaniu przepisów określających obowiązki kierowców w związku z wprowadzeniem opłat elektronicznych oraz przewidujących kary pieniężne z tytułu naruszenia tych obowiązków.

Nowelizacja, w świetle uzasadnienia do projektu ustawy, kierowana jest "do wszystkich podmiotów korzystających z dróg krajowych, wykorzystujących w tym celu pojazdy samochodowe o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t, w tym autobusy niezależnie od ich masy". Ponadto regulacja oddziaływać będzie "na podmioty, z którymi minister właściwy do spraw transportu zawarł bądź zawrze umowę o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady płatnej, Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, Inspekcję Transportu Drogowego, Bank Gospodarstwa Krajowego prowadzący obsługę Krajowego Funduszu Drogowego oraz drogową spółkę specjalnego przeznaczenia, w przypadku powierzenia jej zadań z zakresu systemu opłaty elektronicznej."

Przedmiotowa ustawa nowelizuje również ustawę z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym oraz ustawę z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia.

Zmiany w ustawie o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym dotyczą przede wszystkim przepisów zawartych w rozdziale 5a – Opłaty za przejazd. W szczególności, w art. 37a w ust. 5 sformułowano co należy rozumieć pod pojęciem "opłata za przejazd autostradą". Ponadto, w art. 37a w ust. 6 określono kategorie pojazdów, którym przyporządkowane będą stawki opłaty za przejazd autostradą. Ponadto nowelizacja art. 37b, przewiduje, że opłaty za przejazd autostradą pobierane przez spółkę, z którą zawarto umowę o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, będą mogły stanowić przychód Krajowego Funduszu Drogowego, jeżeli umowa będzie tak stanowić. Wprowadza się również zasadę, że stawki opłat za przejazd autostradą, w przypadku odcinków, dla których są zawarte umowy o budowę i eksploatację, albo wyłącznie eksploatację autostrady, będą ustalone zgodnie z zasadami obliczania stawek w systemie opłat elektronicznych, określonymi w przepisach dodawanych do ustawy o drogach publicznych, a tym samym realizują

postanowienia dyrektywy 2006/38/WE. Natomiast w przypadku budowy lub eksploatacji autostrady przez drogowe spółki specjalnego przeznaczenia oraz Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad stawki opłat za przejazd autostradą również będą musiały być obliczane i różnicowane zgodnie z zasadami obliczania stawek w systemie opłat elektronicznych, określonymi w przepisach dodawanych w ustawie o drogach publicznych, a ponadto ich maksymalna wysokość nie będzie mogła przekroczyć 2 zł.

Nowelizacja ustawy o transporcie drogowym sprowadza się z jednej strony do dokonania zmian w czasowo utrzymanym w mocy art. 42 (utraci on moc z dniem 30 czerwca 2011 r.), który jest podstawą pobierania opłat w postaci winiety za przejazd pojazdu samochodowego po drogach krajowych, a z drugiej strony zmian będących konsekwencją rezygnacji z tego sposobu uiszczania opłat w przyszłości (zmiany te wejdą w życie z dniem 1 lipca 2011 r.). W art. 42, podniesiono do równowartości 1800 euro rocznie (aktualnie 800 euro) maksymalną wysokość opłaty za przejazd oraz rozszerzono o pojazdy samochodowe o dopuszczalnej masie całkowitej poniżej 12 ton przewidziany tym przepisem katalog wyłączeń. Ponadto, uzależniono wysokość stawki opłaty również od liczby osi pojazdu oraz emisji spalin (przepis w tym kształcie wejdzie w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy). Zrezygnowano także z możliwości uiszczania przez podmiot zobowiązany opłaty półrocznej.

Zmiany w ustawie o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia są konsekwencją zmian dokonanych w wyżej wskazanych ustawach. Przede wszystkim są one związane z możliwością wykonywania przez drogową spółkę specjalnego przeznaczenia zadań dotyczących budowy lub eksploatacji systemu opłaty elektronicznej i jej pobierania. Ponadto, dodano przepis nakazujący uzgadnianie warunków umów zawieranych na podstawie art. 6 ust. 1 przez ministra właściwego do spraw transportu z drogową spółką specjalnego przeznaczenia, z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych. Takie uzgodnienie będzie wymagane również dla umów wskazanych w art. 9 i 9a zmienianej ustawy. Ustawodawca dodał również art. 7a, który określa skutki prawne zawarcia umowy, o której mowa w art. 6 ust. 1 tej ustawy, z punktu widzenia decyzji administracyjnych, postępowań administracyjnych w toku, a także umów i porozumień, których stroną przed zawarciem umowy był Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad.

Opiniowana ustawa w zasadniczej części wejdzie w życie 14 dni od dnia ogłoszenia. Niemniej ustawodawca przewidział wyjątki, w szczególności dodawany do ustawy o drogach publicznych art. 13 ha ust. 6 upoważniający Radę Ministrów do określenia, w drodze rozporządzenia, dróg krajowych lub ich odcinków, na których pobiera się opłatę elektroniczną

oraz ustalenia wysokości stawek opłaty elektronicznej za przejazd kilometra, dla danej kategorii pojazdu, będzie stosowany od dnia 1 lipca 2011 r. Ponadto zmiany w ustawie o transporcie drogowym związane z uchyleniem przepisów dotyczących opłaty winietowej wejdą w życie z dniem 1 lipca 2011 r.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 24. posiedzeniu w dniu 10 października 2008 r. Projekt ustawy był przedłożeniem rządowym (druk sejmowy nr 562). Najważniejszą zmianą dokonaną w trakcie prac w Sejmie jest odłożenie w czasie zastąpienia systemu winietowego systemem elektronicznego poboru opłat. Sejm uznał, że zmodyfikowany system winietowy powinien obowiązywać jeszcze do dnia 30 czerwca 2011 r., po tym dniu będzie obowiązywał system opłaty elektronicznej. W związku z tym, Sejm dokonał również niezbędnych zmian będących konsekwencją zmiany koncepcji przyjętej w projekcie (pierwotnie Rząd zakładał, że ustawa wejdzie w całości w życie z dniem 1 lipca 2008 r.).

Ponadto Sejm postanowił, że stawka opłaty elektronicznej za przejazd jednego kilometra drogą krajową niezależnie od kategorii pojazdów nie będzie mogła być wyższa niż 2 zł (Rząd proponował 2,5 zł). W związku z czasowym utrzymaniem w mocy przepisów o winietach (art. 42 ustawy o transporcie drogowym) ustalono, że maksymalna opłata za przejazd pojazdu samochodowego po drogach krajowych w systemie winietowym nie może być wyższa niż równowartość 1800 euro rocznie.

Ponadto Sejm zrezygnował z 6 kategorii (tzw. pojazdy "nienormatywne") w dodawanym do ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym przepisie określającym kategorie pojazdów w celu określenia stawek opłat za przejazd autostradą.

W drugim czytaniu dodano do ustawy o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia art. 7a, który określa skutki prawne zawarcia umowy, o której mowa w art. 6 ust. 1 tej ustawy, z punktu widzenia decyzji administracyjnych, postępowań administracyjnych w toku, a także umów i porozumień, których stroną przed zawarciem umowy był Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad.

III. Uwagi szczegółowe

- 1) art. 1 pkt 1 lit. a, art. 13 ust. 1 pkt 3 – w związku z tym, że art. 2 pkt 33 ustawy – Prawo o ruchu drogowym określa definicję pojęcia "pojazd samochodowy" oraz uwzględniając sposób sformułowania obowiązującego art. 13i ust. 3 ustawy o drogach publicznych, należałoby rozważyć niżej zaproponowaną poprawkę, której celem jest oddanie istoty odesłania zawartego w dodawanym przepisie. Ponadto, w związku ze wskazaniem adresu publikacyjnego ustawy – Prawo o ruchu drogowym w dodawanym pkt 3 oraz uwzględniając § 158 ust. 1 pkt 2 Zasad techniki prawodawczej, wskazana jest poprawka polegająca na skreśleniu w art. 13i ust. 3 przytoczonego adresu publikacyjnego.

Propozycja poprawek:

- w art. 1 w pkt 1 w lit. a, w pkt 3 wyrazy ", o których mowa w" zastępuje się wyrazami "w rozumieniu";
- w art. 1 w pkt 4 po lit a dodaje się lit. ... w brzmieniu:
"...) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
"3. Podmioty pobierające opłaty z wykorzystaniem systemów elektronicznego poboru opłat powinny oferować urządzenia na potrzeby pobierania tych opłat do instalacji w pojazdach samochodowych w rozumieniu art. 2 pkt 33 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym.";

- 2) art. 1 pkt 1 lit. c, art. 13 ust. 3a pkt 2 – w przepisie tym ustawodawca wskazuje rodzaje pojazdów zwolnionych od opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3, stanowiąc, że od opłat tych zwolnione są pojazdy m.in. Państwowej Straży Pożarnej i innych jednostek ochrony przeciwpożarowej oraz pogotowia ratunkowego. W związku z tym przepisem nasuwa się pytanie, dlaczego ustawodawca nie posłużył się we wskazanym katalogu pojazdów zbiorczym określeniem "pojazdy służb ratowniczych" (definicja pojęcia "służby ratownicze" zawarta jest w art. 4 pkt 27 ustawy o drogach publicznych), analogicznie jak to uczyniono w katalogu pojazdów zwolnionych od opłat sformułowanym w art. 13 ust. 3 pkt 1 lit. a.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 1 w lit. c, w ust. 3a w pkt 2 wyrazy "Państwowej Straży Pożarnej i innych jednostek ochrony przeciwpożarowej, pogotowia ratunkowego" zastępuje się wyrazami "służb ratowniczych";

- 3) art. 1 pkt 2, art. 13g ust. 4 – mając na względzie katalog podmiotów zobowiązanych do uiszczenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 13g ust. 1, a w szczególności, że kara taka może być nałożona na inny niż wykonujący przejazd podmiot, należałoby rozważyć sformułowanie art. 13g ust. 4 w sposób analogiczny, jak to uczyniono w dodawanym art. 13k ust. 6. Rozwiązanie takie zapewniłoby jednoznaczność przepisu i wyeliminowało możliwe wątpliwości interpretacyjne. Ponadto, należałoby we wskazanym przepisie dokonać zaproponowanej niżej poprawki redakcyjnej. W języku prawnym zwykło się bowiem mówić o siedzibie, a nie o miejscu siedziby.

Propozycja poprawek:

- w art. 1 w pkt 2, w ust. 4 wyrazy "Dokonujący przejazdu pojazdem nienormatywnym" zastępuje się wyrazami "Zobowiązany do uiszczenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1" oraz wyrazy "wymierzoną karę pieniężną" zastępuje się wyrazami "tę karę";
- w art. 1 w pkt 2, w ust. 4 wyraz "siedziby" zastępuje się wyrazem "siedzibę";

- 4) art. 1 pkt 3, art. 13hb ust. 3 – mając na względzie, że Rada Ministrów jest ciałem kolegialnym, i że podejmuje ona rozstrzygnięcia w drodze uchwał, nasuwa się pytanie o celowość wskazania we wskazanym przepisie formy wyrażenia przez nią zgody na określone w przepisie działania. Wskazanie, iż Rada Ministrów wyraża zgodę w drodze uchwały, wydaje się być zbędne.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 3, w art. 13 hb w ust. 3 skreśla się wyrazy "wyrażoną w drodze uchwały";

- 5) art. 2 pkt 3, art. 37 d ust. 2 - w związku ze wskazaniem adresu publikacyjnego ustawy o drogach publicznych w nowelizowanym art. 37d ust. 2 ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, oraz uwzględniając § 158 ust. 1 pkt 2 Zasad techniki prawodawczej, uzasadniona jest poprawka polegająca na skreśleniu w art. 37 ga tej ustawy przytoczonego adresu publikacyjnego.

Propozycja poprawki:

- w art. 2 w pkt 5:
  - a) w zdaniu wstępnym wyrazy "otrzymuje brzmienie" zastępuje się wyrazami "i art. 37ga otrzymują brzmienie",

b) dodaje się art. 37ga w brzmieniu:

"Art. 37ga. Zasady poboru opłat w systemie elektronicznym określają przepisy ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.";

6) art. 3 pkt 1 lit. a, art. 42 ust. 1 zdanie wstępne – w związku ze zwiększeniem do równowartości 1800 euro rocznie maksymalnej wysokości opłaty za przejazd pojazdu samochodowego po drogach krajowych nasuwa się pytanie, czy rozwiązanie takie powinno wchodzić w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Nie jest bowiem jasny wpływ podniesienia wspomnianego progu na interesy podmiotów wykonujących przewóz drogowy, które uiszczyły już w tym roku opłaty w wysokości maksymalnej przewidzianej przez art. 42 ust. 1 w aktualnym brzmieniu, a szczególności, czy podmioty takie obowiązane będą uiszczać opłaty do wysokości przyjętej przez ustawodawcę w opiniowanej nowelizacji również w 2008 r. Wobec faktu, iż nowelizacja art. 42 dokonana została na etapie sejmowym w uzasadnieniu do projektu ustawy brak jest informacji na ten temat. Mając na uwadze, zasadę pewności prawa oraz wiążącą się z nią zasadę lojalności państwa wobec obywateli, a także fakt, że rozwiązanie uchwalone przez Parlament może ingerować w interesy podmiotów będące w toku, należałoby rozważyć wprowadzenie omawianej zmiany z początkiem nowego roku kalendarzowego. Rozwiązanie takie pozwoliłoby podmiotom obowiązanych do uiszczenia opłaty na uwzględnienie w ich budżetach faktu podniesienia progu. Poprawka mogłaby polegać na wskazaniu, że zmiana w zakresie maksymalnej wysokości opłaty wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

Propozycja poprawki:

- w art. 3 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

"a) w ust. 1:

- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

"Podmioty wykonujące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przewóz drogowy zobowiązane są do uiszczenia opłaty za przejazd pojazdu samochodowego po drogach krajowych, której maksymalna wysokość nie może być wyższa niż równowartość 1800 euro rocznie, z wyłączeniem:"

- w pkt 4 na końcu kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

"5) pojazdów samochodowych o dopuszczalnej masie całkowitej poniżej 12 ton.";

- w art. 9 w pkt 2 po wyrazach "z wyjątkiem" dodaje się wyrazy "art. 3 pkt 1 lit. a tiret pierwsze, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.,";
- 7) art. 3 pkt 1 lit. a, art. 42 ust. 1 pkt 5 – w związku z rozszerzeniem katalogu zawartego w art. 42 ust. 1 o pojazdy samochodowe o dopuszczalnej masie całkowitej poniżej 12 ton (zmiana ta wejdzie w życie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy) oraz w związku z art. 9 pkt 1, który odsuwa w czasie stosowanie przepisów o opłacie elektronicznej, rodzi się pytanie, czy wolą ustawodawcy jest, aby do dnia 1 lipca 2011 r. wskazane wyżej pojazdy samochodowe obowiązane były uiszczać opłaty wyłącznie za przejazd po autostradach płatnych?
- 8) art. 4 pkt 4, art. 7a ust. 1 i 2 – w przepisach tych ustawodawca określa skutki prawne zawarcia umowy, o której mowa w art. 6 ust. 1 tej ustawy, z punktu widzenia decyzji administracyjnych i postanowień, a także postępowań administracyjnych w toku, których stroną przed zawarciem umowy był Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad. Zarówno w art. 7a ust. 1, jak i w ust. 2 tego artykułu, mówiąc o postanowieniach wydawanych w postępowaniu administracyjnym, ustawodawca posługuje się określeniem "postanowienie administracyjne". Analizując system prawny pod kątem posługiwania się wyrazem "postanowienie" uzupełnionym przymiotnikiem "administracyjne", należy stwierdzić, że ustawodawca w ten sposób nie określa postanowień wydawanych w postępowaniu administracyjnym. W związku z tym mając na względzie zapewnienie spójności terminologicznej w ramach systemu prawa należałoby rozważyć przyjęcie niżej zaproponowanej poprawki.

Propozycja poprawki:

- w art. 4 w pkt 4, w art. 7a w:
    - a) ust. 1 wyrazy "decyzji lub postanowień administracyjnych" zastępuje się wyrazami "decyzji administracyjnych lub postanowień",
    - b) ust. 2 wyrazy "decyzją lub postanowieniem administracyjnym" zastępuje się wyrazami "decyzją administracyjną lub postanowieniem";
- 9) art. 5 – z uzasadnienia do projektu ustawy wynika, iż celem przepisu przejściowego sformułowanego w art. 5 (w projekcie rządowym był to art. 6) jest "zachowanie dotychczasowych zasad w stosunku do opłat za przejazd autostradą, wynikających z umów o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady zawartych przed

dniem wejścia w życie ustawy". Mając na uwadze, że art. 5 ust. 1 nie mówi wprost, że dotyczy on systemów pobierania opłat ustalonych w umowach o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady zwartych przed dniem wejścia w życie ustawy, nasuwa się wątpliwość, czy przepis ten będzie dostatecznie jasny z punktu widzenia adresatów prawa. Jednocześnie należałoby się zastanowić, czy zastosowane w ust. 1 odesłanie do przepisów ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, będzie jednoznaczne, tzn. czy z punktu widzenia adresata przepisu nie będzie budzić wątpliwości, iż wolą ustawodawcy jest stosowanie w przypadku wskazanym w tym ustępie także przepisów wydanych na podstawie art. 37d ust. 2 w dotychczasowym brzmieniu.

Ponadto, wątpliwości budzi również ust. 2 omawianego artykułu. Przepis ten określa, w jakich okolicznościach i w jakim zakresie stosować się będzie przepisy nowe do systemów pobierania opłat za przejazd autostradą ustalonych przed dniem wejścia w życie opiniowanej ustawy. W ust. 2 wskazano, że przepisy nowe będą stosowane, jeżeli ustalony system pobierania opłat za przejazd autostradą jest zmieniony po dniu jej wejścia w życie ustawy **w stopniu istotnym** w zakresie sposobu ustalania stawek opłat za przejazd autostradą. Ustawodawca określając, jakie przepisy znajdą zastosowanie we wskazanym przypadku posłużył się zwrotem niedookreślonym – "w stopniu istotnym", nie dając tym samym precyzyjnej odpowiedzi, jakie przepisy należy stosować. Lektura przepisów przejściowych powinna dać adresatowi normy prawnej jednoznaczną odpowiedź na pytanie, które przepisy go wiążą. W analizowanym przypadku ciężar ustalenia wiążącego prawa ustawodawca przerzuca na adresatów normy prawnej. Z legislacyjnego punktu widzenia takie rozwiązanie jest niepoprawne. W związku z tym, należałoby rozważyć uściślenie omawianego przepisu. Możliwym rozwiązaniem jest skreślenie wyrazów "w stopniu istotnym";

- 10) art. 9 pkt 1 – wskazany przepis odsuwa do dnia 1 lipca 2011 r. stosowanie art. 13 ha ust. 6, który zawiera delegację do wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia określającego drogi krajowe lub ich odcinki, na których będzie się pobierać opłatę elektroniczną oraz ustalającego dla nich wysokość stawek opłaty. Mając na względzie, że wydanie tego rozporządzenia jest warunkiem funkcjonowania systemu opłat elektronicznych nasuwa się wątpliwość, dlaczego ustawodawca zdecydował się odsunąć w czasie stosowanie wyłącznie przepisu upoważniającego, a nie całej grupy przepisów składających się na bazę prawną systemu opłat elektronicznych. Zastosowane rozwiązanie

spowoduje, że do dnia 1 lipca 2011 r. w systemie prawnym będą funkcjonowały przepisy "martwe" (tj. takie, których nie da się stosować) dotyczące systemu opłat elektronicznych. Mając na względzie przejrzystość systemu prawa oraz zapewnienie czytelności intencji ustawodawcy dla adresatów norm prawnych, należałoby rozważyć wprowadzenie poprawki, w rezultacie której stosowanie wszystkich przepisów związanych z systemem opłat elektronicznych odsunięte byłoby w czasie do dnia 1 lipca 2011 r.

Ponadto, zastrzeżenie budzi technika legislacyjna, jaką zastosowano w omawianym przepisie. Istotą art. 9 pkt 1 jest bowiem, aby dodany art. 13 ha ust. 6 stosować od dnia 1 lipca 2011 r., a nie aby od tej daty stosować przepis zmieniający.

Propozycja poprawki (dotycząca wyłącznie zastosowanej techniki legislacyjnej):

- w art. 9 w pkt 1 wyrazy "art. 1 pkt 3 w zakresie art. 13ha ust. 6" zastępuje się wyrazami "art. 13 ha ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, dodawany niniejszą ustawą";

W przypadku uznania za konieczne uzupełnienia art. 9 pkt 1 o inne przepisy dotyczące systemu opłat elektronicznych, konieczna będzie odpowiednia modyfikacja zaproponowanej wyżej poprawki.

Jakub Zabielski

Starszy legislator